

striakow, pla Sebastopola na Rušow, ſu w Mekſiku zefcž žneli, — zo dejało brachowaſch, až Pſchuſku by pobili? Schak mějachu tu nejlepſchu buſchku, tu mitraileusu, doſcž kanunow, a ſchykno běſcho k wojne gotowe až na ten pſledni bublin, — tak welizachu ſe te generale. A te wojaſki namožachu dozaſkaſh, ab ſkeřej w Barlińu byli!

Na drugem boze ſe nam ſdaſcho, až Pſchuſka jo po awſtriskej wojne 1866 hužnuł a we drěmaňu ſchen pſchigot k dalschym bitwam ſabyła; k tomu ſe nažejachmy, až Bajery a Wyrtembergare budu ſe ſobu na Pſchuſku walisch, kaž 1806 a 1813.

Napnête zaſachmy tych wězow, kenz pſchisč derbechu; kužda nowina bu požreta, kuždy wjazor ſe ſwěſczelowaſcho: witsche dej ſe ſachopisč! tam niži tam; jano niž pla naſ! O ſložna hutſhoba złowękow: drugim ſe ſnegluſka žyzy, jano niž ſama ſebe! Raſ dejascho to ſe zaſchne pſchemenisch! Běda, běda!

Te prědne hufary.

Mac Mahon, ten weliki ryschaſ, doſta hufče komando teje prědneje rheinarměje; tog ſe kuždy wjazelaſcho, pſcheto jago mě běſcho dete ſnate a zefcž jog hobda. Główny kwartier dejascho w Straßburgu byſch a general Ducrot tuchyli komandowaſcho, až Mac Mahon pſchize. Nepschewajuzý grimachu a ſchwizachu ſeleſnize pſches Hagenau-Bitsch-Saargemünd a porachu wojaſkow a wojski rěd k mroze. Na 22. juliju pſchizechu te prědne wojaſki do Fröſchweilera, niži 40